

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 11 mei 2010

Kenmerk: 10/01

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:

mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te 's-Gravenhage, voorzitter,
drs. E.G. Coerkamp, wonende te 's-Gravenhage,
mr. R.P.D. Kievit, wonende te Mijnsheerenland,
bijgestaan door mr. J.C.W. de Sauvage Nolting, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

in de zaak van:

dr. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. S.A. van Snippenburg,

tegen:

de stichting B. (voorheen genaamd C.) en de stichting D.,
gevestigd te Y.,
verweersters,
gemachtigde: mr. J.H. Hubben.

Partijen worden hierna aangeduid als “eiser”, “B.” en “D.”; beide laatstbedoelde partijen worden tezamen aangeduid als “verweersters”.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Eiser heeft bij memorie van eis, gedateerd 2 februari 2010, het Scheidsgerecht verzocht:
 - (a) primair te verklaren dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst met hem non-existent is, althans te verklaren dat de toelatingsovereenkomst niet rechtsgeldig is geëindigd;
 - (b) subsidiair de opzegging van de toelatingsovereenkomst nietig te verklaren, althans te verklaren dat de toelatingsovereenkomst niet rechtsgeldig is geëindigd, alsmede verweersters te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding;
 - (c) meer subsidiair verweersters te veroordelen tot betaling van een vergoeding naar billijkheid,met dien verstande dat in de (schade)vergoeding zijn begrepen (i) een bedrag wegens goodwill, met bepaling dat verweersters de praktijk van eiser overnemen en dat de goodwill op de gebruikelijke wijze wordt berekend en, als daarover geen overeenstemming wordt bereikt, bij bindend advies wordt vastgesteld door de Orde

van Medisch Specialisten (hierna: de OMS), (ii) een bedrag van € 473.952,-- bruto wegens inkomensschade, alsmede (iii) een bedrag van € 4.810,-- wegens buitengerechtelijke kosten voor rechtsbijstand, met veroordeling van verweersters in de kosten van deze procedure. Bij de memorie van eis zijn producties gevoegd die zijn genummerd als 1.1 tot en met 11 en waarvan enkele uit vele afzonderlijke stukken bestaan.

- 1.2. De stichting heeft bij memorie van antwoord, gedateerd 3 maart 2010, verweer gevoerd. Zij heeft daarbij geconcludeerd tot niet-ontvankelijkverklaring van eiser in zijn vorderingen, althans ontzegging van deze vorderingen aan hem, met veroordeling van eiser in de kosten van deze procedure, waaronder begrepen de kosten van haar gemachtigde.
Bij de memorie van antwoord zijn 28 producties gevoegd.
- 1.3. Met een brief van 29 maart 2010 zijn van de zijde van eiser nog zeven nadere producties (12-18) in het geding gebracht.
- 1.4. De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 7 april 2010. Eiser is in persoon verschenen, met bijstand van zijn gemachtigde. Aan de andere zijde zijn verschenen drs. E., voorzitter van de raad van bestuur van de stichting, en drs. F., lid van de raad van bestuur, met bijstand van de gemachtigde van de stichting. Voorts waren aanwezig mr. G., secretaris van de raad van bestuur, en drs. H., lid van het gefuseerde stafbestuur van de ziekenhuizen I./J. en K.
De gemachtigden hebben de wederzijdse standpunten toegelicht aan de hand van pleitnotities, die zijn overgelegd.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1. Eiser, die thans 46 jaar oud is, is met ingang van 1 oktober 2007 als medisch specialist voor chirurgie toegelaten tot het K. (hierna te noemen: het ziekenhuis K.) van B., voorheen genaamd C.. De toelating is vastgelegd in een schriftelijke toelatingsovereenkomst opgemaakt op 6 november 2007. Partijen daarbij waren enerzijds C., vertegenwoordigd door drs. E. voormeld als lid van de raad van bestuur, en eiser anderzijds. Eiser oefent in het ziekenhuis K. de praktijk uit, tot voor kort in maatschapverband met vier chirurgen, en nadien, tot 1 februari 2010, met twee andere chirurgen.
- 2.2. De stichting is de bestuurder van de onder 2.1 genoemde B.. De stichting bestuurt op een zelfde wijze onder meer het ziekenhuis I. te Y., waartoe tevens behoort de J.. Binnen het ziekenhuis I. bestaat een maatschap chirurgie en orthopedie (hierna te noemen: de maatschap chirurgie I.), met een ruim aantal leden.
- 2.3. In 2006, dus voordat eiser was toegelaten tot het ziekenhuis K., heeft een visitatiecommissie van de Nederlandse Vereniging voor Heelkunde een visitatie uitgevoerd naar de maatschap chirurgie K.. In de samenvatting van het hierover uitgebrachte rapport van 11 april 2006 is onder meer vermeld dat bij de maatschap “nog onvoldoende realiteitszin met betrekking tot de toekomst, i.e. de samenwerking met de chirurgen uit Y.” bestaat. De visitatiecommissie heeft aan de maatschap

chirurgie K. het advies gegeven “een visie met betrekking tot de toekomst van de chirurgie in de regio” te ontwikkelen.

- 2.4. Mede naar aanleiding van berichten uit de organisatie en van het stafbestuur K. heeft de raad van bestuur van de stichting, na overleg met de maatschap chirurgie K., een externe commissie opdracht gegeven een onderzoek in te stellen over – kort gezegd – de vraag of het functioneren van de maatschap als geheel en van de individuele leden daarvan, medisch inhoudelijk en ook overigens aan redelijkerwijze daaraan te stellen eisen voldoet. De commissie bestond uit dr. L. en prof. dr. M. en wordt hierna aangeduid als de commissie-L./M.. Het op 6 mei 2007 uitgebrachte rapport van deze commissie vermeldt onder meer het volgende:

“Analyse

De maatschap Heelkunde van K. kent een cultuur, waarbinnen zelfreflectie praktisch ontbreekt en probleemstellingen door andere professionals in de organisatie worden beschouwd als aanvallen door de vijand. Al jaren ligt de groep onder vuur en men heeft een tactiek ontwikkeld waarbij kritiek wordt genegeerd of agressief wordt tegengesproken.

De muur rond de Heelkunde is inmiddels zo hoog dan men het gemor daar buiten nauwelijks nog hoort.

Chirurgisch technisch zijn er geen aantoonbare ernstige tekortkomingen, maar de communicatie met andere professionals over het beleid rond patiënten is onvoldoende, zowel op de SEH, de afdeling, de IC als de OK.

[...]

Antwoord

[...]

De maatschap Heelkunde voldoet als geheel op dit moment niet aan bepaalde verplichtingen, zoals voornoemd. Betreffende individuele leden heeft de commissie dit niet kunnen vaststellen.

Naar de mening van de commissie is het verantwoord, dat de maatschap als geheel en de individuele leden van de maatschap de werkzaamheden in het ziekenhuis voortzetten, echter onder nader te bepalen voorwaarden.

[...]

Voorwaarden:

- *Er zal een begeleidingstraject moeten worden gestart van de gehele maatschap naar een gewaardeerde terugkeer binnen de medische staf van het ZH K..*

Uitwerking: met een aantal afdelingen is de samenwerking zo verstoord, dat een traject tot verbetering alleen kans van slagen heeft onder begeleiding van een “zware” maar externe coach. [...]

- *De organisatie van de maatschap zal moeten worden herzien:*
 1. *ten aanzien van differentiatie: met name op het gebied van oncologische en laagvolume chirurgie zal taakverdeling binnen de eigen groep en samenwerking met I. gestalte moeten krijgen*

2. [...]

Uitwerking: De leden van de maatschap moeten derhalve in een reglement aangeven hoe de gang der dingen binnen de groep voortaan zal zijn, wie

welke taken heeft en in hoeverre er ten aanzien van besluiten mandaat is. [...] Bij het opstellen van een dergelijk reglement adviseert de commissie gebruik te maken van een coach.”

- 2.5. In 2006 en begin 2007 hebben de stafbesturen en de medische staven van de ziekenhuizen te K. en te Y. alsmede de raad van bestuur van de stichting het document ‘Q’ als beleidsdocument voor de periode 2006-2010 vastgesteld. Deze nota vermeldt de noodzaak van gelijke kwaliteit op de verschillende locaties en het voorkomen van interne concurrentie. Op een aantal vakgebieden zijn binnen de organisatie van de stichting een verregaande samenwerking en integratie tot stand gekomen, in sommige gevallen is zelfs een fusie van de maatschappen tot stand gebracht. Tussen de maatschap chirurgie K. en de maatschap chirurgie I. is geen sprake van een dergelijke samenwerking en integratie.
- 2.6. Eiser heeft in de zomer van 2007 gesolliciteerd naar een vacature van fulltime chirurg in het ziekenhuis K.. Tijdens deze sollicitatie is hij geïnformeerd over de rapporten en ontwikkelingen die onder 2.3 tot en met 2.5 zijn vermeld.
- 2.7. Met een brief van 21 mei 2008 hebben de voorzitters van de medische staven van de ziekenhuizen te K. en I./J. en de raad van bestuur van de stichting de maatschappen en de vakgroepen die praktijk uitoefenen in de ziekenhuizen te K. en I./J. en die tot dan toe niet samenwerkten en/of geïntegreerd waren, het navolgende meegedeeld:
“Wij realiseren ons inmiddels wel dat het ‘gespleten’ gezicht naar buiten van niet samenwerkende disciplines een zwaktebod in het D.-profiel is en daarmee een risico vormt. Het uitgangspunt in ‘Q’ is gelijke kwaliteit op alle locaties en geen interne concurrentie. Voor uw vakken is dit doel nog niet bereikt.”
De maatschappen en de vakgroepen werd verzocht om vóór 1 juli 2008 hun standpunten kenbaar te maken over samenwerking en/of integratie van hun specialismen met het gelijke specialisme op de andere locatie.
- 2.8. Bij brief van 5 juni 2008 heeft de maatschap chirurgie I. de raad van bestuur van de stichting bericht het onverstandig te vinden gedurende de vakantieperiode tot nader overleg hieromtrent over te gaan, en voorgesteld eerst in september 2008 nadere afspraken te maken. Bij brief van 1 juli 2008 heeft de maatschap chirurgie I. haar visie kenbaar gemaakt aan de raad van bestuur van de stichting over een eventuele uitbreiding naar K.. De maatschap chirurgie I. deelde mee dat uitbreiding slechts aan de orde was indien een fusie tussen de twee maatschappen niet zou plaatsvinden. Verder diende volgens de maatschap chirurgie I. de invulling van de personele bezetting te K. te worden bepaald door de vakgroep chirurgie I., zodat de chirurgische zorg te K. alleen bedreven zou worden door of onder supervisie van de vakgroep chirurgie I..
- 2.9. Met een brief van 10 juli 2008 heeft de maatschap chirurgie K. aan de raad van bestuur van de stichting een voorstel gedaan voor samenwerking met de maatschap chirurgie I..
- 2.10. Bij brief van 12 februari 2009 heeft de maatschap chirurgie I. de raad van bestuur van de stichting bericht dat ook na het (ophanden zijnde of te verwachten) vertrek van de twee oudste leden van de maatschap van eiser de samenwerking met de drie resterende chirurgen moeilijk zal liggen. In de brief wordt erop gewezen dat het functioneren van

de chirurgen te K. eerder aan discussie onderhevig is geweest en dat het noodzakelijk was het functioneren in begin 2007 extern door de commissie-L./M. te laten onderzoeken. De maatschap chirurgie I. verklaart op zoek te zijn naar chirurgen die ambitieus zijn, over meerdere locaties wensen te werken, in opleidingssetting, en zeer alert zijn in nieuwe ontwikkelingen. De chirurgen te K. zouden deze kwaliteiten missen. De maatschap chirurgie I. stelt dan ook op zoek te willen gaan naar nieuwe maten die in haar ogen wel aan deze eisen kunnen voldoen, om zo de volledige verantwoordelijkheid voor de chirurgische zorg in K. te zijner tijd op dezelfde manier vorm te geven als binnen de regio Y..

- 2.11. Bij brief van 4 maart 2009 heeft de voorzitter van de raad van bestuur van de stichting schriftelijk bevestigd hetgeen hij eerder tijdens een bespreking van 27 februari 2009 aan de leden van de maatschap van eiser had meegedeeld, namelijk dat de raad van bestuur, daarin gesteund door de beide stafbesturen, heeft moeten constateren dat aan de zijde van de maatschap chirurgie I. geen vertrouwen bestaat in samenwerking met de maatschap van eiser en met de leden daarvan. De raad van bestuur deelt mee geen andere oplossing te zien dan een traject in te gaan dat ertoe leidt dat de praktijkvoering van de maatschapsleden wordt beëindigd. Bijgevoegd was de brief van 12 februari 2009 van de maatschap chirurgie I..
- 2.12. Bij brief van 28 oktober 2009 heeft de voorzitter van de raad van bestuur van de stichting aan eiser bericht dat het voornemen bestaat de toelatingsovereenkomst met hem op te zeggen. Daarbij zijn als redenen genoemd: (i) de vereiste samenwerking en integratie van specialismen en vakgroepen die op hetzelfde vakgebied binnen de organisatie van de stichting werkzaam zijn, (ii) de weigering van de maatschap chirurgie I. om met eiser en de andere chirurgen te K. de vorming van één maatschapverband aan te gaan, (iii) het feit dat de raad van bestuur van de stichting heeft moeten constateren dat het niet mogelijk is gebleken om verandering in dit standpunt te brengen, (iv) het belang van de patiëntenzorg, dat niet toelaat dat – zoals ook de maatschap van eiser heeft erkend – op zijn minst nog een lange weg te gaan is voor er sprake kan zijn van een intensieve samenwerking, terwijl de uitkomst onzeker zal blijven, en (v) het meewegen bij dit alles van de analyse van de commissie-L./M., die in hun rapport van mei 2007 enerzijds constateren dat binnen de maatschap van eiser het ontbreekt aan communicatieve vaardigheden en zelfreflectie, en anderzijds de noodzaak vaststellen voor een reorganisatie van de maatschap van eiser zodanig dat op een aantal gebieden de samenwerking met de maatschap chirurgie I. gestalte zou krijgen.
- 2.13. Eiser is in de brief van 28 oktober 2009 uitgenodigd voor een hoorzitting op 4 november 2009. Van deze mogelijkheid heeft eiser gebruikgemaakt. De hoorzitting heeft op 10 november 2009 plaatsgevonden. Eiser heeft nogmaals verklaard dat de intensieve samenwerking volledig door de leden van zijn maatschap wordt onderschreven. Het zijn de leden van de maatschap chirurgie I. die de samenwerking blokkeren en deze dienen daarop door de raad van bestuur van de stichting aangesproken worden.
- 2.14. De raad van bestuur van de stichting heeft over zijn voornemen tot opzegging van de toelatingsovereenkomsten met eiser en diens per 1 januari 2010 resterende collega's advies ingewonnen bij de stafbesturen van beide ziekenhuizen. Tijdens besprekingen met de stafbesturen op 10 november 2009 hebben deze verklaard het besluit te

steunen, waarbij het stafbestuur van het ziekenhuis te K. opmerkt dat het niet doorzetten van het voornemen tot fusie een ongewenst precedent zou betekenen voor de andere nog niet gefuseerde maatschappen. In dit stadium bestaat er “*geen reële weg meer terug*”, zo concludeert dit stafbestuur.

- 2.15. Bij brief van 1 december 2009, op briefpapier van “D.” (omschreven als “het samenwerkingsverband van Ziekenhuis I., Kliniek J., Ziekenhuis K. en Verpleeghuis K.”), heeft drs. E., als voorzitter van de raad van bestuur, aan eiser meegedeeld dat de toelatingsovereenkomst met hem wordt opgezegd tegen 2 juni 2010 op de gronden die zijn vermeld in de brief van 28 oktober 2009.
- 2.16. De beide andere chirurgen die per 1 januari 2010 nog in het ziekenhuis K. werkten (en tezamen met eiser de maatschap chirurgie K. vormden) zijn per 1 februari 2010 dan wel 1 maart 2010 elders werkzaam. Daarmee is de maatschap chirurgie K. feitelijk ontbonden.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

Artikel 27 van de toelatingsovereenkomst van eiser met de stichting bevat een geschillenregeling waarin het Scheidsgerecht bevoegd is verklaard. Gelet hierop is het Scheidsgerecht bevoegd tot kennisneming van de vordering van eiser en tot beslissing daarop. Dit is tussen partijen niet in geschil.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1. De primaire vordering van eiser berust op de zienswijze dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst, bij de onder 2.15 aangehaalde brief van 1 december 2009 van de raad van bestuur van de stichting, non-existent is en daardoor geen rechtsgevolgen kan hebben. Deze brief is immers uitgegaan van de “D.”, een functioneel samenwerkingsverband van de ziekenhuizen I. en J. en van het ziekenhuis K., zonder rechtspersoonlijkheid. Eiser wijst erop dat de vroegere stichting genaamd C. bij notariële akte van 31 december 2007 is gesplitst in twee stichtingen, de weten B. en een stichting genaamd N.. De contractuele wederpartij van eiser bij zijn toelating is sindsdien B., niet de “D.”. De opzeggingsbrief is afkomstig van de stichting, die echter geen toelatingsovereenkomst met eiser heeft gesloten.
- 4.2. Dit betoog kan niet worden aanvaard. De voorzitter van de raad van bestuur van de stichting heeft de opzegging kennelijk gedaan namens de stichting in haar hoedanigheid van bestuurder van B., de rechtsopvolger van de wederpartij van eiser bij de toelatingsovereenkomst van 1 december 2007. Over deze hoedanigheid van de voorzitter kan bij eiser, ook gelet op de daaraan voorafgegane correspondentie, in redelijkheid geen twijfel hebben bestaan. De opzegging was in dit opzicht dus rechtsgeldig en is in zoverre thans een gegeven. Voor zover het primaire onderdeel van eisers vordering van een andere zienswijze uitgaat, faalt het dus. Hierna zullen de beide verweersters over één kam worden geschoren en omvat het begrip “de stichting” beide verweersters.

- 4.3. Het Scheidsgerecht verwerpt ook de stelling van eiser dat de opzegging nietig is doordat niet is voldaan aan artikel 24 lid 3 van de toelatingsovereenkomst, waarin – voor zover hier van belang – is bepaald dat het bestuur niet tot opzegging overgaat dan nadat de maatschap of het samenwerkingsverband waarvan de specialist deel uitmaakt is gehoord. Nu het in wezen ging om een opzegging van de overeenkomsten met elk van de leden van de maatschap van eiser, op telkens gelijklopende gronden, heeft het voorschrift dat de maatschap moet worden gehoord ook ten aanzien van de opzegging die specifiek ziet op eiser, geen zelfstandige betekenis. De maatschap is immers gehoord over alle voornemens tot opzegging.
- 4.4. Eiser betwist voorts de rechtsgeldigheid van de opzegging in materiële zin. Bij de daarop betrekking hebbende onderdelen van zijn vordering gaat het dus om de – thans te beantwoorden – vraag of de stichting een voldoende grond had voor de opzegging van de overeenkomst met eiser.
- 4.5. Op grond van de toelatingsovereenkomst kan opzegging slechts plaatsvinden wegens gewichtige redenen van zodanig klemmende aard dat redelijkerwijs van de stichting niet kan worden gevergd de overeenkomst te continueren. In artikel 24 van de overeenkomst worden diverse gevallen genoemd die als een klemmende reden zijn te beschouwen. Zoals uit de aanhef van artikel 24 blijkt, is deze opsomming niet uitputtend. Ook in andere, daar niet genoemde gevallen kan er dus sprake zijn van gewichtige redenen van de hier vereiste klemmende aard.
- 4.6. Bij de beoordeling van de redenen die de raad van bestuur van de stichting aan de opzegging ten grondslag heeft gelegd is de eerdere bestuurlijke beslissing om de ziekenhuizen te Y., J. en K. samen te voegen een van de uitgangspunten. Deze beslissing valt bij uitstek binnen het domein van het bestuur. In wezen is dit tussen partijen ook geen punt van debat. Een tweede gegeven in dit verband is de instemming van partijen met de lijnen die zijn uitgezet in het document ‘Q’. Daarin is het belang van verregaande samenwerking, of zelfs fusie, van de lokale vakgroepen binnen één specialisme verwoord. Eiser aanvaardt ook dit uitgangspunt. Vermelding verdient hier ten slotte de door eiser onderschreven brief van 21 mei 2008 van de beide medische staven en van de raad van bestuur van de stichting aan alle nog toen niet samenwerkende vakgroepen en maatschappen. In de lijn van de in al deze documenten uitgezette koers stond het de raad van bestuur vrij om te kiezen voor een model waarbij de lokale maatschappen zouden samengaan. De raad van bestuur heeft op toereikende gronden, die in deze zaak ook niet ter discussie staan, niet gekozen voor behoud van naast elkaar staande maatschappen binnen één specialisme, noch voor solopraktijken. Hij heeft hierbij zwaar laten wegen dat de belangen van de zorg kunnen worden geschaad door een dergelijk gescheiden optreden.
- 4.7. Binnen het aldus gegeven kader ligt aan de opzegging in de kern ten grondslag dat de door de raad van bestuur van de stichting beoogde samenwerking – in vorm van een fusie – van de chirurgische maatschappen I. enerzijds en K. anderzijds niet is tot stand gekomen. Alles wijst erop dat deze fusie is afgestuit op bezwaren die de maatschap I. als onoverkomelijk beschouwt. De raad van bestuur van de stichting heeft kennelijk geen mogelijkheid gezien om de beide maatschappen tot elkaar te brengen. Eiser heeft aangedrongen op mediation, maar de stichting heeft verklaard dat de maatschap chirurgie I., die geen partij is in deze procedure, niet bereid is daaraan mee te werken. Nu mediation naar haar aard slechts op basis van vrijwilligheid kan geschieden, moet

de conclusie zijn dat mediation geen begaanbare weg vormt voor de oplossing van het geschil van partijen. Dit geldt ook in de inmiddels ontstane situatie, waarin eiser als enige chirurg van de maatschap chirurgie K. nog in het ziekenhuis K. werkzaam is.

- 4.8. De aldus ontstane situatie leverde naar het oordeel van het Scheidsgerecht voor de stichting een gewichtige reden van zodanig klemmende aard op dat van haar redelijkerwijs niet kon worden gevergd de overeenkomst met eiser te laten voortduren. Het onoverbrugbaar gebleken verschil van inzicht tussen de beide maatschappen heeft ook de positie van eiser bepaald. Hierbij verdient nog opmerking dat geen van partijen een solopraktijk van eiser aanvaardbaar acht. Voor de opzegging bestond dus een voldoende grond. Het andersluidende betoog van eiser slaagt niet.
- 4.9. Dit betekent dat thans moet worden onderzocht of zich het geval voordoet dat aan eiser geen of slechts een gering verwijt valt te maken ter zake van de hier aan de orde zijnde gewichtige reden. Als dit het geval is, moet het einde van eisers toelating weliswaar als een gegeven worden aanvaard, maar kunnen er gronden van billijkheid zijn om hem een vergoeding ter zake van de opzegging toe te kennen. Bij de beoordeling op dit punt stelt het Scheidsgerecht voorop dat eiser in vergelijking met zijn collegae wier toelatingsovereenkomst eveneens op 1 december 2009 is opgezegd, een eigen positie inneemt. De opzegging door de stichting treft alle chirurgen die deel uitmaken van de maatschap chirurgie K. – in feite dus als collectiviteit – en de stichting heeft daarbij niet in het bijzonder rekening gehouden met de positie van eiser als individuele specialist, maar de voorgeschiedenis van eiser wijkt in belangrijke mate af van die van zijn bedoelde collega's. Zijn toelating dateert immers van oktober 2007 en dus van na het onder 2.3 genoemde rapport van de visitatiecommissie van de Nederlandse Vereniging voor Heelkunde en het daarop gevolgde onderzoek en de rapportage van de commissie-L./M.. Het is niet redelijk om verwijten die de stichting daaromtrent aan de maatschap chirurgie K. maakt, in volle omvang ook aan eiser tegen te werpen.
- 4.10. Afgezien daarvan is het enkele gegeven dat de maatschap chirurgie I. onoverkomelijke bezwaren zag – en mogelijk steeds heeft gezien – tegen de beoogde verregaande vorm van samenwerking met de maatschap chirurgie K., niet reeds afdoende om te concluderen dat aan de maatschap chirurgie K., en daarmee aan eiser, een relevant verwijt valt te maken ter zake van de onwerkbare perspectieven die de gewichtige reden voor de opzegging hebben opgeleverd. Het Scheidsgerecht zal moeten onderzoeken of het “dwarsliggen” van de maatschap chirurgie I. – met de daarop gevolgde berusting van de raad van bestuur van de stichting in die houding – is gebaseerd op feiten die met recht aan (de maatschap van) eiser kunnen worden tegengeworpen.
- 4.11. Achteraf kan worden vastgesteld dat in de verhouding tussen de beide maatschappen de kaarten al geschud waren op het moment dat eiser werd toegelaten tot het ziekenhuis K. en toetrad tot de maatschap chirurgie K.. Het is het Scheidsgerecht gebleken dat de bevindingen van het rapport van de commissie-L./M., dat van mei 2007 dateert en dus al bijna 2½ jaar oud was toen de raad van bestuur van de stichting het voornemen heeft uitgesproken om eisers toelating te beëindigen, in de contacten en uitingen van de maatschap I. en van de raad van bestuur van de stichting in de jaren nadien steeds een rol van betekenis heeft gespeeld. Tussen partijen is niet in geschil dat dit rapport ernstige vaststellingen heeft bevat, die een bepaald negatief beeld van

de maatschap K. opleverden. Zoals gezegd, kan eiser niet worden aangesproken op de gebeurtenissen en gedragingen van leden van de maatschap uit de periode toen hij nog niet aan het ziekenhuis en deze maatschap was verbonden. Hij is echter wel, zij het als nieuwkomer in redelijkheid slechts in beperkte mate, verantwoordelijk voor de wijze waarop de leden van de maatschap chirurgie K. in de periode na zijn toelating metterdaad – in hun gedrag – hebben laten zien dat zij zich de kritiek van de commissie hebben aangetrokken.

- 4.12. Voor de maatschap chirurgie K. als geheel geldt het volgende. Zij heeft slechts in beperkte zin uitvoering gegeven aan de niet mis te verstane aanbevelingen van de commissie-L./M.. Tot inschakeling van een externe coach is het nooit gekomen. De maatschap heeft kennelijk wel een opdracht gegeven aan de patholoog dr. O., maar deze is aan hetzelfde ziekenhuis als eiser verbonden en kan alleen al daarom niet als externe coach gelden. Gelet ook op de inhoudelijke resultaten van deze inschakeling concludeert het Scheidsgerecht dat de maatschap K. er geen blijk van heeft gegeven de aanbevelingen werkelijk serieus te hebben genomen. Het is niet de taak van het Scheidsgerecht om in de context van deze procedure na te gaan of en in welke mate de negatieve punten die uit het onderzoek van L. en M. naar voren zijn gekomen intussen door activiteiten van de maatschap zelf zijn opgelost of verbeterd. Ook als dat in relevante mate het geval is geweest, heeft de maatschap als geheel, door het afzien van de aanstelling van een externe coach, eraan bijgedragen dat het sterk negatieve beeld over “K.” dat de maatschap chirurgie I. zich vóór en door de rapportage van L. en M. heeft gevormd, is blijven bestaan. Dit is temeer van belang nu de aanbevelingen van de commissie-L./M. zich in belangrijke mate hebben gericht op communicatieve aspecten van de maatschap, zowel intern als extern.
- 4.13. Voor *enig* verwijt aan eiser, gebaseerd op zijn aandeel in het handelen van de maatschap chirurgie K. in de periode na de rapportage van L. en M. op het hier beschreven punt, bestaat dus wel grond.
- 4.14. Hiertegenover staat echter een verwijt dat de stichting treft. Niet is gebleken dat deze na de rapportage van L. en M., die voor haar kennelijk geen reden heeft gevormd reeds toen te streven naar beëindiging van de toelating van de “oude” leden van de maatschap chirurgie K., actief heeft geprobeerd de beide maatschappen tot elkaar te brengen. Haar houding straalde veeleer berusting in de blijvende negatieve opstelling van de maatschap chirurgie I. uit dan een inzet om al het redelijk mogelijke te doen om een verregaande samenwerking en uiteindelijk een fusie in goede banen te leiden.
- 4.15. Hierbij komt bijzondere betekenis toe aan de opstelling van de raad van bestuur van de stichting bij de vervulling van de vacature waarop eiser heeft gesolliciteerd. De stichting heeft gesteld dat de vertegenwoordiger van de maatschap chirurgie I. die zitting had in de sollicitatiecommissie voor deze vacature, negatief heeft geadviseerd over de kandidatuur van eiser. De stichting stelt voorts dat zij dit aan eiser heeft meegedeeld voordat deze heeft ingestemd met zijn toelating en dat zij hem ook in algemene zin heeft gewaarschuwd voor de slechte verstandhouding tussen de beide maatschappen chirurgie. Eiser heeft deze stellingen tegengesproken. Het staat vast dat hij op de hoogte is gebracht van onder meer het rapport van de commissie-L./M., maar eiser betwist dat hij is geïnformeerd over de interne stemverhouding binnen de sollicitatiecommissie, met in het bijzonder de tegenstem van de vertegenwoordiger van de maatschap I.. Eiser stelt dat hij, gegeven de hem bekende voorgeschiedenis,

zich nooit zou hebben verbonden aan het ziekenhuis K. als hij had geweten dat juist de vertegenwoordiger van I. tegen zijn komst was.

- 4.16. Het Scheidsgerecht acht deze lezing van eiser in hoge mate aannemelijk. De stichting heeft niet aangetoond – laat staan op enigerlei wijze gedocumenteerd – dat haar raad van bestuur eiser op niet voor misverstand vatbare wijze heeft geïnformeerd over het slechte gesternte waaronder zijn komst plaatsvond of over de (achteraf gezien omineuze) tegenstem van de kant van de maatschap chirurgie I.. Zelf stelt de stichting dat het “ongeloofwaardig” is dat eiser niets zou zijn gebleken van een negatief advies van de maatschap chirurgie I.. Deze woordkeus wijst er veeleer op dat de raad van bestuur hierin geen actieve rol heeft gespeeld dan dat hij zelf aan eiser duidelijke informatie heeft gegeven. Dit had wel op de weg van de raad van bestuur gelegen. De stichting dient daarvan thans, binnen het hier gegeven kader, de gevolgen te dragen. Afgezien hiervan heeft zij, door de toelating van eiser onder deze omstandigheden, een kans laten liggen om de beide maatschappen geleidelijk naar elkaar toe te laten groeien. Ook dit valt de stichting te verwijten.
- 4.17. Het onder 4.9 tot en met 4.16 overwogene brengt het Scheidsgerecht tot de slotsom dat de gewichtige redenen die de stichting tot de opzegging hebben geleid, in overwegende mate zijn toe te rekenen aan de stichting en in elk geval voor haar rekening dienen te komen. Hier doet zich dus niet het geval voor dat aan eiser geen of – in de verhouding tot het verwijt aan de stichting – slechts een gering verwijt kan worden gemaakt. Hij vordert dus terecht een vergoeding ter zake van de beëindiging van zijn toelating. Bij de hoogte van deze vergoeding houdt het Scheidsgerecht enerzijds rekening met het feit dat eiser slechts vrij korte tijd in het ziekenhuis werkzaam is – ten tijde van de opzegging ruim twee jaren – en anderzijds met het alleszins aannemelijke gegeven dat hij, als hij voldoende zou zijn geïnformeerd voordat hij instemde met zijn toelating, niet voor deze toelating zou hebben gekozen.
- 4.18. Het Scheidsgerecht bepaalt de aan eiser toekomende vergoeding op eenmaal het bedrag van diens winstaandeel in een vol jaar, met dien verstande dat de helft hiervan in elk geval – dus ongeacht andere inkomsten van hem – aan eiser toekomt en de andere helft voor zover hij in de periode van een half jaar na de datum waartegen de toelatingsovereenkomst is opgezegd niet uit anderen hoofde als medisch specialist in zijn inkomen voorziet. Eiser stelt dat zijn winstaandeel in 2008 € 236.976,-- heeft bedragen. De stichting gaat van een lager bedrag uit, te weten € 233.334,--, omdat volgens haar in het door eiser genoemde bedrag (over het jaar 2008) een klein deel betrekking had op nagekomen baten uit 2007. Eiser heeft dit laatste niet, en in elk geval niet voldoende gemotiveerd, tegengesproken. Het Scheidsgerecht gaat daarom uit van een winstaandeel ten bedrage van € 233.334,--. De stelling van de stichting dat er aanwijzingen zijn dat dit bedrag te hoog is en dat hier mogelijk sprake is geweest van “upcoding”, is onvoldoende geconcretiseerd. Daaraan gaat het Scheidsgerecht voorbij.
- 4.19. Eiser heeft tevens recht op een vergoeding wegens goodwill. De stichting betwist dit ook niet. Zij stelt dat de vergoeding in dit geval € 204.000,-- moet bedragen, aangezien kort geleden de Orde van Medisch Specialisten (hierna: de OMS) de goodwillvergoeding wegens de praktijkbeëindiging van een ander lid van de maatschap chirurgie K., P., op dat bedrag heeft bepaald. De stichting heeft toegelicht hoe de OMS tot de som van € 204.000,-- is gekomen. Eiser heeft deze berekening niet

tegensproken en heeft ook niet gesteld dat in zijn geval een ander, hoger, bedrag moet worden vastgesteld. Gelet hierop zal het Scheidsgerecht zelf de vergoeding uit dezen hoofde vaststellen, en wel op € 204.000,--, onder de voorwaarde dat eiser zijn praktijk aan de stichting overdraagt.

- 4.20. Toegewezen wordt dus, naast de goodwillvergoeding ten bedrage van € 204.000,--, tweemaal een bedrag van € 116.667,-- als schadevergoeding, met dien verstande dat op het tweede bedrag van deze omvang in mindering komt het bruto-inkomen dat eiser verwerft uit dienstbetrekking dan wel als vrijgevestigd medisch specialist. Het meerdere wordt afgewezen.
- 4.21. Bij deze uitkomst acht het Scheidsgerecht het passend dat de stichting tot het hierna te bepalen bedrag de kosten van rechtsbijstand van eiser voor deze procedure, alsmede de kosten van het Scheidsgerecht, voor haar rekening neemt.

5. De beslissing bij wijze van arbitraal vonnis

Het Scheidsgerecht:

- 5.1. veroordeelt de stichting om aan eiser, als vergoeding voor de goodwill van zijn praktijk, te betalen de som van € 204.000,--, onder de voorwaarde dat eiser zijn praktijk als chirurg op de locatie te K. overdraagt aan de stichting;
- 5.2. veroordeelt de stichting tevens om aan eiser bij wijze van schadevergoeding te betalen (i) de som van € 116.667,-- en (ii) een gelijk bedrag, waarop in mindering komt hetgeen eiser in de periode van 2 juni 2010 tot en met 1 december 2010 als bruto-inkomen verwerft uit dienstbetrekking dan wel als vrijgevestigd medisch specialist;
- 5.3. bepaalt dat de kosten van het Scheidsgerecht, ten bedrage van € 5.858,--, ten laste van de stichting komen en veroordeelt de stichting daarom tot betaling van dit bedrag aan eiser;
- 5.4. veroordeelt de stichting tot betaling van een bedrag van € 7.500,-- als bijdrage in de kosten van rechtsbijstand van eiser;
- 5.5. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en is op 11 mei 2010 aan partijen verstuurd.